

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/121/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621202408
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Ragan
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7621202408.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Ragana a sudcov JUDr. Zdenky Kohútovej a JUDr. Júliusa Tótha v spore žalobcu: MIDAPA s.r.o., Radlinského 792/17V, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 36 213 764, proti žalovanému: REFIL, s.r.o., Uralská 38/5457, 058 01 Poprad, IČO: 36 449 784, o návrhu na vydanie poverenia na vykonanie súpisu hnuteľných vecí, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28. mája 2021, č.k.: 10Cb/3/2021-54, takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28. mája 2021, č.k.: 10Cb/3/2021-54 a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením poveril súdneho exekútora Ing. JUDr. Radoslava Kešeľaka na spísanie hnuteľných vecí nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti špecifikovanej vo výroku rozhodnutia.
2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že prenajímateľ - MIDAPA s.r.o. sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 11.5.2021 domáhal vydania poverenia na súpis hnuteľného majetku nájomcu - REFIL, s.r.o., osobou súdneho exekútora.
3. Súd prvej inštancie poukázal, že prenajímateľ v návrhu uviedol, že dňa 1.12.2019 uzatvoril so spoločnosťou REFIL, s.r.o. nájomnú zmluvu, predmetom ktorej bolo užívanie nebytových priestorov špecifikovaných v návrhu. Podľa čl. III nájomnej zmluvy bola dohodnutá výška mesačného nájomného 5.065,09 eur na základe faktúr vystavených prenajímateľom. Prenajímateľ ku dňu podania návrhu eviduje 20 nezaplatených faktúr a to za obdobie od 1.10.2020 do 7.5.2021, spolu dlžné nájomné vo výške 40.489,61 eur. Prenajímateľ vypovedal nájomnú zmluvu dňa 11.5.2021, titulom neuhradeného nájomného v súlade s článkom VII. zmluvy s výpovednou dobou 2 mesiace, ktorá začína plynúť kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená.
4. Prenajímateľ ďalej v návrhu uviedol že ku dňu podania návrhu nebola dlžná suma uhradená a s poukazom na § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 193 písm. d) Exekučného poriadku je nevyhnutné pre zabránenie zániku záložného práva, v zmysle možného uspokojenia peňažných nárokov prenajímateľa do výšky dlžnej sumy, spísanie hnuteľného majetku nájomcu súdom poverenou osobou.
5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení §§ 671 a 672 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje výšku a splatnosť nájomného, zabezpečenie nájomného.
6. Súd prvej inštancie uviedol, že listinnými dôkazmi predloženými prenajímateľom mal preukázané, že prenajímateľovi prináleží zádržné právo na hnuteľné veci nachádzajúce sa v nehnuteľnostiach, ktoré tvoria predmet Nájomnej zmluvy. Prenajímateľ má tiež na hnuteľné veci záložné právo a to do času,

kedy sú veci, ktorých sa týka odstránené z nehnuteľnosti skôr, než dôjde k ich súpisu osobou poverenou súdom. Na vykonanie súpisu vecí postihnutých záložným právom sú opravené osoby, ktoré na tento účel poverí súd.

7. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že mal preukázané, že nájomné zo strany nájomcu uhradené nie je a preto mu prenajímateľ fakticky zadržal huteľné veci nachádzajúce sa v predmetných nehnuteľnostiach, pričom prenajímateľ ďalej pri svojom postupe postupoval v zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a v lehote do ôsmich dní od zadržania vecí požiadal o ich súpis osobou poverenou súdom.

8. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že boli splnené zákonné ustanovenia, preto poveril súdneho exekútora na spísanie huteľných vecí nachádzajúcich sa v nehnuteľnostiach bližšie špecifikovaných vo výroku uznesenia.

9. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že o úhrade nákladov súpisu huteľných vecí rozhodne samostatným uznesením po vykonaní súpisu.

10. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. Navrhol aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a návrh žalobcu zamietol, resp. uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že neboli splnené procesné podmienky /§ 365 ods. 1 písm. a) C.s.p./, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces /§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p./ a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí / § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p./. Žalovaný uviedol, že s napádaným uznesením bol oboznámený dňa 15.6.2021 pri výkone súpisu vecí povereným exekútorom, ale zákonne mu doposiaľ nebolo doručené. Namietal nesprávnosť rozhodnutia z dôvodu, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav, žalovanému nedoručil ani návrh žalobcu na vyjadrenie a tým mu odňal právo na spravodlivý proces. Konštatoval, že na základe zápočtu vzájomných pohľadávok, ktorý predložil s podaným odvolaním, bol uhradený údajný dlh na nájomnom v celom rozsahu. Poukázal, že súd prvej inštancie porušil zákonné ustanovenia C.s.p., dokonca nesprávne označil v rozhodnutí navrhovateľa a odporcu, ale jednoducho tam ponechal prenajímateľa a nájomcu. Na základe napadnutého uznesenia žalobca uzamkol nebytové priestory a protiprávne zadržava žalovanému veci v hodnote niekoľkonásobne prevyšujúce jeho údajnú pohľadávku. Ďalej žalovaný z procesného hľadiska namietal aj vyznačenie právoplatnosti a vykonateľnosti na napádanom uznesení. Poukázal, že v samotnom výroku uznesenia súdu prvej inštancie nie je uvedená povinná osoba zaviazaná súpisom vecí, čím je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a preto je samotný súpis vecí nevykonateľný. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s predloženými dôkazmi ani s tvrdeniami žalovaného. Zároveň nesprávne poučil, resp. vôbec nepoučil žalovaného o možnosti odvolania proti svojmu rozhodnutiu.

11. Žalobca vyjadrenie k odvolaniu žalovaného nepodal. Výzva súdu prvej inštancie s odvolaním mu bola doručená dňa 9.7.2021.

12. Odvolací súd skôr než prejednal odvolanie žalovaného zisťoval, či toto odvolanie, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 29.6.2021 smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa a bolo podané v zákonnej lehote.

13. Odvolací súd zistil z obsahu spisu, že napádané uznesenie zo dňa 28. mája 2021, č.k. 10Cb/3/2021 - 54 nebolo súdom prvej inštancie žalovanému doručované. Súdny exekútor Ing. JUDr. Radoslav Kešefak na žiadosť súdu prvej inštancie oznámil, že uznesenie zo dňa 28. mája 2021, č.k. 10Cb/3/2021 - 54 bolo žalovanému doručované spolu so žiadosťou súdneho exekútora o doloženie dokladov pri súpise huteľných vecí. V napádanom uznesení súd prvej inštancie poučil strany sporu nasledovne: „Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.“

14. Podľa § 355 ods. 2 C.s.p., proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

15. Podľa § 357 písm. d) C.s.p., odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

16. Podľa článku 4 základných princípov C.s.p., ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci (ods. 1). Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (ods. 2).

17. Odvolací súd udáva, že žiaden procesný predpis - Civilný sporový poriadok a ani Civilný mimosporový poriadok explicitne neupravuje konanie o návrhu na vykonanie súpisu hnutelných vecí, avšak toto konanie má svojou povahou najbližšie k zjednodušeným skráteným konaniam, v ktorých súd rozhoduje na základe osvedčenia údajov uvedených v návrhu, teda ku konaniu o nariadenie neodkladného opatrenia a to práve s poukazom na ustanovenie článku 4 základných princípov C.s.p.

18. V posudzovanej veci sa preto postupuje podľa Civilného sporového poriadku v dôsledku analogickej podobnosti konania o nariadení neodkladného opatrenia, nie v dôsledku posúdenia predmetu sporu z povahy jeho sporového alebo nesporeného konania. Návrh na vydanie poverenia na vykonanie súpisu hnutelných vecí nie je priamo návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, je mu iba svojou povahou blízke. Preto sa aplikácia ustanovení súvisiacich s rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aplikuje iba analogicky, a to v zmysle článku 4 ods. 1 základných princípov C.s.p., podľa ktorého ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, tak sa posúdi podľa toho ustanovenia, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

19. Pokiaľ teda je možné s poukazom na článok 4 základných princípov C.s.p. z ustanovenia § 357 písm. d) C.s.p. vyvodiť prípustnosť odvolania voči konkrétnemu typu uznesenia súdu prvej inštancie, je nutné z toho vyvodiť záver, že odvolanie voči takémuto uzneseniu je prípustné. Preto je prípustné aj odvolanie voči rozhodnutiu, ktorým súd rozhoduje o návrhu na vykonanie súpisu hnutelných vecí.

20. Podľa § 362 ods. 1 C.s.p., odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

21. Podľa § 362 ods. 3 C.s.p., odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa odseku 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia.

22. Odvolací súd udáva, že ustanovenie § 362 C.s.p. zakotvuje lehotu, v ktorej môže byť odvolanie účinne podané. V rámci tejto lehoty sa rozlišuje jej dĺžka a začiatok jej plynutia. Dĺžka odvolacej lehoty je vždy 15 dní bez ohľadu na to, proti akému rozhodnutiu sa odvolanie podáva. Začína plynúť od doručenia rozhodnutia, pričom každej strane sa počíta samostatne odo dňa, keď jej bolo rozhodnutie doručené. Súd prvej inštancie je povinný poučiť o odvolaní proti rozhodnutiu. Z hľadiska rozsahu musí poučovacia povinnosť obsahovať poučenie o lehote na podanie odvolania, t.j. o jej dĺžke a o začiatku jej plynutia, súde, na ktorý je potrebné odvolanie podať a náležitostiach odvolania. Zákon v záujme odstránenia nepriaznivých následkov, ktoré by mohli postihnúť stranu v dôsledku pochybenia súdu pri poučení, pripúšťa zo zákonnej odvolacej lehoty výnimku a to ak súd vôbec nepoučí strany o lehote na podanie odvolania, môže sa odvolanie účinne podať až do troch mesiacov odo dňa doručenia napádaného rozhodnutia.

23. Z obsahu citovanom písomného vyhotovenia poučenia vyplýva, že súd prvej inštancie vôbec nepoučil strany o lehote, teda o jej dĺžke, na podanie odvolania voči uzneseniu. Preto je možné účinne podať voči tomuto uzneseniu odvolanie až do troch mesiacov odo dňa jeho doručenia a nie iba vo všeobecnej lehote 15 dní.

24. Lehota troch mesiacov na podanie odvolania proti tomuto uzneseniu podľa § 362 ods. 3 C.s.p. začala plynúť žalovanému najskôr dňa 15.6.2021. Posledným dňom lehoty je deň 15.9.2021. Žalovaný podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie na poštovú prepravu dňa 28.6.2021, teda včas.

25. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C.s.p. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

26. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. je naplnený v prípade ak dôjde k vadám konania alebo aj vadám rozhodnutia v dôsledku ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokomformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

27. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumiť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Civilným sporovým poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

28. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 C.s.p. alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 C.s.p., pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

29. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.z. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

30. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie je návrh žalobcu, ktorý sa domáha súpisu majetku žalovaného ako nájomcu na zabezpečenie svojho nároku na nájomnom.

31. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý poveril súdneho exekútora na spísanie hnutelných vecí nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti, špecifikovanej vo výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie.

32. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vykonané dôkazy nevyhodnotil v zmysle ustanovenia § 191 a nasl. C.s.p. a preto z vykonaných dôkazov predčasne dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zo zisteného stavu vyvodil aj predčasný právny názor, pričom svoje rozhodnutie zároveň neodôvodnil v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p., čím stranám sporu odňal právo na spravodlivý proces.

33. Podľa § 672 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na zabezpečenie nájomného má prenajímateľ nehnuteľnosti záložné právo k hnutelným veciam, ktoré sú na prenajatej veci a patria nájomcovi alebo osobám, ktoré s ním žijú v spoločnej domácnosti, s výnimkou vecí vylúčených z výkonu rozhodnutia.

34. Podľa § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka, záložné právo zanikne, ak sú veci odstránené skôr, než boli spísané osobou poverenou súdom, ibaže by boli odstránené na úradný príkaz a prenajímateľ ohlásí svoje práva na súde do ôsmich dní po výkone. Ak sa nájomca sťahuje, alebo ak sa odstraňujú veci, napriek tomu, že nájomné nie je zaplatené alebo zabezpečené, môže prenajímateľ zadržať veci na vlastné nebezpečenstvo, do ôsmich dní však musí žiadať o súpis osobou poverenou súdom, alebo musí veci vydať. Osobou poverenou súdom môže byť aj súdny exekútor.

35. Podľa § 193 písm. d) Exekučného poriadku, exekútor môže v rámci ďalšej činnosti vykonávať úkony, na ktoré ho rozhodnutím poverí súd.

36. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. per analogiam, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

37. Z ustanovenia § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že prenajímateľ môže žiadať o súpis hnutelných vecí osobou poverenou súdom, avšak iba za predpokladu, že medzi žalobcom a žalovaným bol nájomný vzťah a zároveň sú kumulatívne splnené zákonné podmienky: 1. nájomca sa sťahuje alebo sa odstraňujú veci, 2. nájomné nie je zaplatené alebo zabezpečené, 3. prenajímateľ už zadržal veci na vlastné nebezpečenstvo, 4. do 8 dní od zadržania vecí na vlastné nebezpečenstvo požiadal o súpis osobou poverenou súdom. Pokiaľ tieto podmienky prenajímateľ nedodrží, platí že tieto veci musí nájomcovi vydať, v dôsledku čoho mu záložné právo nadobudnuté na základe § 672 ods. 1 Občianskeho zákonníka k hnutelným veciam zanikne.

38. Súd prvej inštancie v napádanom uznesení síce konštatoval, že z návrhu a jeho príloh vyplýva, že boli splnené podmienky na poverenie súdneho exekútora spísaním hnutelných vecí nachádzajúcich sa na prenajatých nehnuteľnostiach, no z obsahu návrhu žalobcu a pripojených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca tvrdil a osvedčoval iba existenciu nájomného vzťahu strán sporu a prípadnú existenciu pohľadávky žalobcu voči žalovanému na nájomnom. Žalobca pritom v návrhu ani neuvádzal splnenie ďalších podmienok v zmysle ustanovenia § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka na poverenie súdneho exekútora súpisom vecí, tak ako ich uviedol odvolací súd vyššie.

39. Súd prvej inštancie v ods. 10 odôvodnenia uznesenia iba konštatoval, že mal preukázané, že žalobca žalovanému fakticky zadržal hnutelné veci a že žalobca v lehote do ôsmich dní od ich zadržania požiadal o ich súpis osobou poverenou súdom, no tieto skutočnosti z návrhu žalobcu a pripojených listinných dôkazov ani nevyplývajú. Nie je zrejmé na základe čoho súd prvej inštancie dospel k týmto skutkovým záverom a ktorými dôkazmi mal tieto skutkové tvrdenia aspoň osvedčené. Z uvedeného dôvodu je rozhodnutie súdu prvej inštancie zároveň nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

40. Dôvodná je podľa odvolacieho súdu aj námietka žalovaného, že výrok uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým poveril súdneho exekútora súpisom hnutelných vecí nie je vykonateľný, keďže v ňom absentuje jednoznačné vymedzenie hnutelných vecí, na ktoré sa má súpis vzťahovať a to práve iba tých hnutelných vecí, ktoré vlastnícky patria povinnej strane. Súd prvej inštancie formuláciou výroku svojho rozhodnutia v znení „spísanie hnutelných vecí“ poveril súdneho exekútora spísaním všetkých vecí nachádzajúcich sa v predmetných nebytových priestoroch, bez ohľadu na to, komu svedčí vlastnícke právo k týmto veciam, teda súpis sa má vzťahovať aj na veci tretích osôb, odlišných od nájomcu, čo je v rozpore s platnou hmotnoprávnou právnou úpravou.

41. Súd prvej inštancie porušil právo žalovaného na spravodlivý proces aj tým, že napádané rozhodnutie, vrátane návrhu a jeho príloh nedoručoval žalovanému.

42. Podľa § 220 C.s.p., v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaneho sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia (ods. 1). V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (ods. 2).

43. Podľa § 234 ods. 2 C.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

44. Podľa § 60 C.s.p., stranami sú žalobca a žalovaný.

45. Odvolací súd musí prisvedčiť žalovanému, že písomné vyhotovenie napádaného rozhodnutia nezodpovedá zneniu ustanovenia § 220 C.s.p. Súd prvej inštancie v záhlaví uznesenia neoznačil strany sporu podľa § 60 C.s.p., teda podľa ich procesného postavenia „žalobca“ a „žalovaný“ (prípadne „navrhovateľ“ a „odporca“), ale ich nesprávne označil ako „prenajímateľ“ a „nájomca“, teda podľa ich postavenia v hmotnoprávnom, nájomnom vzťahu. Takéto označenie strán sporu nie je správne a nezodpovedá zákonu, keďže C.s.p. ako procesný predpis upravuje postup súdu, strán sporu (ďalej len "strana") a osôb zúčastnených na konaní pri prejednávaní a rozhodovaní sporov.

46. Súd prvej inštancie napokon v záhlaví napádaného rozhodnutia neuviedol ani správnu adresu sídla žalovaného, keďže podľa výpisu z obchodného registra je sídlom žalovaného: Uralská 38/5457, 058 01 Poprad a nie súdom prvej inštancie uvádzaná adresa: Tomášikova 67, 058 01 Poprad.

47. Odvolací súd zvyrazňuje, že napádané rozhodnutie neobsahuje výrok, ktorým by súd prvej inštancie rozhodol o trovách strán konania, čo súd prvej inštancie v podstate žiadnym spôsobom neodôvodnil, keď len stroho uviedol, že o úhrade nákladov súpisu hnutelných vecí rozhodne samostatným uznesením.

48. Podľa 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Výrok o nároku na náhradu trov konania obsahuje každé rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Konanie končí v zásade vydaním meritórneho rozhodnutia, čo v posudzovanej veci bolo práve napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie, keďže sa ním rozhodlo o návrhu žalobcu, čím sa konzumuje celý predmet sporu.

51. Súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, keďže trovy konania predstavujú súčasť celého súdneho procesu, t.j. tak ako má súd povinnosť rozhodnúť o veci samej, tak má aj povinnosť rozhodnúť o trovách konania. Rozhodovanie o náhrade trov konania má dve samostatné fázy. Prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Výrok o nároku na náhradu trov konania má povahu tzv. závislého výroku, a to z dôvodu vzájomnej väzby medzi výsledkom sporu a priznaním, či nepriznaním nároku na náhradu trov konania. Druhou fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorý rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

52. Odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 C.s.p.) ani na jeho zmenu (§ 388 C.s.p.) a to z dôvodu, že v dôsledku vyššie uvedeného nesprávneho postupu súdu prvej inštancie bolo stranám sporu znemožnené uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom pre úplnú absenciu argumentačného základu, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať a tiež z dôvodu, že by nebolo účelné nahradiť dokazovanie pred súdom prvej inštancie odvolacím súdom, ktorého podstata činnosti spočíva v prieskume rozhodovacej činnosti súdu nižšej inštancie, ktorú však nemôže nahrádzať.

53. Úlohou súdu prvej inštancie bude vec znova prejednať a vo veci rozhodnúť tak, aby bola zaistená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov oboch strán sporu, predovšetkým s ohľadom na zmysel Civilného sporového konania, pretože súdy sú v prvom rade povolané k tomu, aby zákonom stanoveným spôsobom poskytovali túto ochranu práv a opätovne posúdi splnenie zákonných podmienok podľa § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka, na základe ktorých môže prenajímateľ úspešne žiadať o súpis hnutelých vecí osobou poverenou súdom.

54. Podľa § 396 ods. 3 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci aj o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

55. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p. je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto zrušujúcom uznesení.

56. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).